

ABSTRAKT DIPLOMOVÉ PRÁCE

Dopady zbavení svéprávnosti kapitálové obchodní společnosti na právní teorii i praxi

Řešitel: Josef Kříž

Vedoucí: JUDr. Petr Čech, LL.M, Ph.D.

Ústav: Katedra obchodního práva

Hlavním smyslem této práce je pojednat o významné změně v pojetí kapitálové obchodní korporace, a to staronové koncepci členů statutárního orgánu jako zástupců této společnosti. Nicméně práci jsem pojnal obecněji jako zamyšlení se nad otázkou, zda je kapitálová obchodní společnost podle úpravy nového občanského zákoníku a zákona o obchodních korporacích osobou svéprávnou či nikoliv. Práce je rozdělena do pěti hlavních kapitol, včetně úvodu a závěru.

V druhé kapitole se snažím rekonstruovat prvorepublikové právní myšlení v této otázce, neboť se k jejímu odkazu nový občanský zákoník hlásí. Třebaže názory na postavení orgánů právnické osoby a svéprávnost právnické osoby byly rozdílné, docházím k závěru, že víceméně panovala shoda na tom, že i tyto osoby jsou zástupci právnické osoby. Ohledně svéprávnosti právnické osoby pak lze uzavřít, že prvorepubliková doktrína docházela k závěrům, že právnická osoba je osobou nesvéprávnou, případně že o svéprávnosti právnické osoby nelze pojmově hovořit.

V třetí kapitole se zabývám otázkou, jak nový občanský zákoník definuje svéprávnost a zda podle této definice jsou kapitálové obchodní společnosti svéprávné či nikoliv. Zde docházím k závěru, že tyto definice je otevřená v otázce, zda lze považovat jednání členů statutárních orgánů kapitálové obchodní společnosti za vlastní jednání této společnosti. Třebaže lze spíše dojít k závěru, že nikoliv, závisí odpověď na tuto otázku na tom, jak upravuje postavení členů statutárních orgánů zákon.

Čtvrtá a pátá kapitola jsou věnovány samotnému rozporu postavení člena statutárního orgánu dle nového občanského zákoníku a zákona o obchodních korporacích, kde docházím k tomu, že postavení člena statutárního orgánu se od postavení zástupce liší pouze v několika detailech a že v mnoha případech bude nutná přímá aplikace obecné úpravy zastoupení na jednání člena statutárního orgánu kapitálové obchodní společnosti.

V závěru docházím k tomu, že z hlediska zákonné úpravy postavení člena statutárního orgánu kapitálové obchodní společnosti a jiného zástupce není natolik odlišné, že by bylo možné hovořit o vlastním jednání kapitálové obchodní společnosti. Zároveň však vyjadřuji pochybnosti o správnosti tohoto závěru z hlediska obecné soukromoprávní vědy a o vhodnosti této zákonné definice. Absurdní dopady případného závěru o nesvéprávnosti kapitálové obchodní společnosti je pak podle mého názoru nutné korigovat s ohledem na skutečnost, že zákoník není ve své zavedené terminologii důsledný a směšuje ochranu fyzických osob s omezenou nebo částečnou svéprávností s obecnou definicí svéprávnosti.